

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz.: 306 —z dnia 16 marca 1928 r. zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa	601
307 —z dnia 16 marca 1928 r. o stanie wyjątkowym	602
308 —z dnia 16 marca 1928 r. o zmianie dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r.	606
309 —z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności	608
310 —z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę	612
311 —z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych	614

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz.: 312 —Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lutego 1928 r. o wyłączeniu osady „Św. Stanisław” z gminy Słobódka leśna i utworzeniu z niej samostnej gminy pod nazwą „Święty Stanisław” w powiecie kołomyjskim, województwie stanisławowskiem	616
--	-----

306.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 16 marca 1928 r.

**zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia
Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia
1927 r. o granicach Państwa.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996) ulega następującym zmianom:

1. art. 1 otrzymuje brzmienie następujące:
„Granica Państwa Polskiego jest linja oddzielająca terytorjum Państwa Polskiego od innych terytorjów, względnie od morza pełnego, a uwidoczniiona w terenie”;

2. w ust. 1 art. 2 słowa „punktach przejściowych”, umieszczone na końcu, przenosi się po słowach: „celnych lub w”;

3. w ust. 1 art. 6 słowa „rozporządzenia wprowadzić” zastępuje się słowami: „rozporządzeń wprowadzać na czas przejściowy”;

4. art. 12 otrzymuje brzmienie następujące:
„W pasie granicznym cudzoziemcy, cudzoziemskie osoby prawne, jako też osoby prawne krajowe, których zarząd jest cudzoziemski, mogą od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tylko na podstawie zezwolenia:

- a) nabywać nieruchomości w drodze aktów prawnych, zawartych między żyjącymi,
- b) dalej zatrzymać własność nieruchomą, nabytą w drodze spadkobrania, na podstawie aktów prawnych zdziałanych na wypadek śmierci, o ile obdarzony nie byłby zarazem powołany do spadku z ustawy.

Zezwolenia może udzielić Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, jeżeli zachodzą okoliczności uwzględnienia godne.

Prośbę o udzielenie takiego zezwolenia mogą zainteresowane osoby fizyczne lub prawne, wymienione w ust. 1 artykułu niniejszego, które w przyszłości nabędą nieruchomość w drodze spadkobrania (ust. 1 p. b), wnieść w terminie dwunastomiesięcznym, licząc od dnia otwarcia spadku, jeżeli pragną nadal zatrzymać własność tej nieruchomości. Wniesienie prośby po upływie wymienionego terminu będzie uważane za równoznaczne z jej niewniesieniem.

W razie niewniesienia prośby w terminie, jako też w razie otrzymania decyzji odmownej, powinien cudzoziemiec, względnie osoba prawna, wymieniona w ust. 1, sprzedać nieruchomość w ciągu następnych dwunastu miesięcy. Niewykonanie tego obowiązku pociągnie za sobą przymusową sprzedaż nieruchomości.

Tryb postępowania przy przeprowadzaniu sprzedaży uregulują osobne przepisy, wydane przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Właściwy wojewoda może zabronić poszczególnym cudzoziemcom wykonywania w pasie granicznym czynności niżej wymienionych, jeżeli to wykonywanie było uciążliwe z uwagi na dobro Państwa, a zwłaszcza ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, a mianowicie:

- a) posiadania, dzierżawienia, użytkowania i zarządu nieruchomości lub części nieruchomości,
- b) wykonywania handlu i przemysłu,
- c) kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw.

Wszelkie czynności prawne, zdziałane w celu obejścia ograniczeń, przewidzianych w artykule niniejszym, są nieważne";

5. w art. 23 skreśla się słowa: „na mocy orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej”;

6. skreśla się art. 25.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 31 marca 1928 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meyszłowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Pocht i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

307.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 16 marca 1928 r.

o stanie wyjątkowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Podczas wojny, albo gdy grozi wybuch wojny, jako też w razie rozruchów wewnętrznych lub rozległych knowań o charakterze zdrady stanu, zagrażających Konstytucji Państwa, lub bezpieczeństwu obywateli, — może być wprowadzony stan wyjątkowy dla całego obszaru państwowego lub dla miejscowości, w których okaże się to konieczne ze względów bezpieczeństwa publicznego.

Art. 2. Wprowadzenie stanu wyjątkowego powoduje częściowe lub całkowite w granicach rozporządzenia niniejszego czasowe zawieszenie następujących praw obywatelskich:

- 1) wolności osobistej (art. 97 Konstytucji),
- 2) nietykalności mieszkania (art. 100 Konstytucji),
- 3) wolności prasy (art. 105 Konstytucji),
- 4) tajemnicy korespondencji (art. 106 Konstytucji),
- 5) prawa koalicji, zgromadzania się i zawiązywania stowarzyszeń (art. 108 Konstytucji), — nadto pociąga za sobą skutki, przewidziane w art. 11, 12 i 15 rozporządzenia niniejszego.

Art. 3. Zawieszenie powyższych praw obywatelskich powoduje z mocy samego prawa skutki, określone w art. 6 — 10 rozporządzenia niniejszego, o ile rozporządzenie zawieszające nie ogranicza ich wyraźnie do cieńszego zakresu.

Art. 4. Stan wyjątkowy, na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, zarządza za zezwoleniem Prezydenta Rzeczypospolitej Rada Ministrów w drodze rozporządzenia. Rozporządzenie to winno zawierać oznaczenie obszaru, na który stan wyjątkowy się rozciąga, i wymienić prawa obywatelskie, ulegające zawieszeniu.

Art. 5. Rozporządzenie Rady Ministrów, wprowadzające stan wyjątkowy, ogłasza się w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a nadto obwieszcza się w sposób zapewniający jego rozpowszechnienie w miejscu zastosowania, podając równocześnie skutki, jakie zawieszenie praw obywatelskich za sobą pociąga.

O ile w rozporządzeniu Rady Ministrów nie został wskazany termin późniejszy, to wchodzi ono w życie na obszarze każdego powiatu z chwilą obwieszczenia go w mieście, stanowiącem siedzibę powiatowej władzy administracji ogólnej, a jeżeli rozporządzenie obejmuje część powiatu, to wchodzi w życie na obszarze każdej gminy z chwilą obwieszczenia go w siedzibie zarządu gminy.